

**CONCOURS EXTERNE PUBLIC SPÉCIAL
CONCOURS EXTERNE PRIVÉ SPÉCIAL
DE RECRUTEMENT DE PROFESSEURS DES ÉCOLES**

SESSION 2022 – sujet zéro

Épreuve écrite d'admissibilité : langue régionale – Catalan

Texte de référence : Arrêté du 25 janvier 2021 fixant les modalités d'organisation du concours externe, des concours externes spéciaux, du second concours interne, du second concours interne spécial et du troisième concours de recrutement de professeurs des écoles.
(Journal Officiel de la République française du 29 janvier 2021)

Épreuve écrite en langue régionale :

L'épreuve comporte trois parties :

- une partie consistant en un commentaire dans l'une des langues régionales prévues au 2° de l'article 9 du présent arrêté d'un texte en langue régionale ;
- une traduction d'un texte bref en langue régionale, accompagnée de la réponse à des questions de grammaire ;
- le commentaire d'un document pédagogique (document pour l'enseignant, document pour l'élève, production d'élèves, etc.).

Durée de l'épreuve : 3 heures.

L'épreuve est notée sur 20.

Une note globale égale ou inférieure à 5 est éliminatoire.

Coefficient 1.

L'usage de tout document, dictionnaire, calculatrice est interdit.

Le sujet comporte 4 pages, numérotées de la page 1/4 à la page 4/4.

Dès que le sujet vous est remis, assurez-vous qu'il est complet.

ACADÉMIE DE MONTPELLIER	CRPE SESSION 2022	
ÉPREUVE ÉCRITE D'ADMISSIBILITÉ – CATALAN	Sujet zéro	Page 1 sur 4

Paraules dures

Des d'un punt de vista excepcional, la poeta Cèlia Sànchez-Mústich narra la seva peripècia de molts anys al costat d'una mare i una àvia dependents. L'autora fa un elogi de la quarta edat, més que com un col·lectiu, «com un formidable amfiteatre o temple ruïnós que, a diferència d'altres, no és freqüentat per visitants embadalits», i entrellaça una intensa experiència familiar amb reflexions àcides d'una duresa implacable.

A mi personalment se'm feia insuportable quan l'àvia, ja passats els noranta anys, es queixava que no es trobava bé, o més ben dit, quan m'ho deia reiteradament o amb un to de veu melodramàtic. El cervell —tornem-hi— et passa una informació tramposa: et diu la persona et fa patir —i et fa patir perquè l'estimes—, això equival al fet que la persona mateixa et fa patir, i li adjudiques inconscientment alguna mena de culpabilitat. Aquesta culpabilitat et dona el permís de tractar-la, o bé amb un llenguatge no verbal sospitós d'emprenyament, o directament amb frases com «no hi pensis tant, en el mal. » Tot plegat, mentre li atenses les pastilles que li calen, o li fas el massatge que et demana, o truques al metge d'amagat per saber què li podries donar que la calmes. Però hi ha tècniques per esquivar la trampa, i fins i tot poden ser d'inventiva pròpia; el problema és quan no ets conscient de la trampa.

Un dia que no es trobava bé em va dir; després de molts gemecs per a mi exasperants: «Tu no pateixis, nena.» I jo li vaig respondre la frase més dura possible: «No, si jo no pateixo gens». Era com castigar-la subtilment per fer-me patir per ella. Absolut contrasentit.

Jo no n'era pas conscient, que tot i vetllar per la seva salut, tot i fer-li regals sorpresa, jugar amb ella, escoltar-la quan cantava i afalagar-la per la veu que tenia, no li donava allò que realment necessitava: la meva paciència i comprensió continuada, allò del paquet que diu «fràgil». Ho vaig saber un dels últims dies de la seva vida. Érem a l'hospital, i jo ja estava tan espantada pel que li pogués passar que només feia —ara sí— que consentir-li tot. No li retreia que es queixés —no l'hi retreia, quin gran mèrit!—. Érem encara a urgències, i ella, mig emboirada per la morfina, em va dir suaument, amb cara de felicitat, una de les paraules més dures i reveladores que em podia dir, com un tornaveu d'aquella injusta frase meva : «Cèlia, com és que ara em tractes tan bé?» El cercle es tancava.

I no pretenc de cap manera rescatar els meus errors amb un endoscopi¹ burxant la memòria. Són ells, que venen a mi, en so de pau, perquè els identifiqui, talment com una dona que busca el pare del seu fill perquè el reconegui. I els reconec: tu dus la meva sang, i tu també, però una cosa és que la dugueu i una altra que me la xucleu, per això us faré treballar de valent fins que us transformeu en lletra. La vampira soc jo.

Cèlia Sànchez-Mústich, *Els vells, aquella nosa, un elogi de la quarta edat*,
Barcelona, 2020

¹ Endoscopi: aparell per explorar les cavitats i conductes de l'organisme.

A. Commentaire de texte (10 points)

Proposeu un comentari del text. Us podeu recolzar sobre les orientacions següents:

- Caracteritzeu el text. Referiu-vos a la veu narrativa, als personatges, al marc espaciotemporal, als fets i a la intenció de l'autora.
- Com reacciona la narradora a les queixes de l'àvia? Com valora la narradora la seva pròpia actuació?
- Què acaba entenent la narradora pel que fa a les seves relacions amb l'àvia i en quines circumstàncies ho entén?
- Com podríeu caracteritzar els sentiments de la narradora envers l'àvia?
- Com interpreteu la frase «La vampira soc jo.»?

B. Traduction et questions de grammaire (5 points)

1. Traduisez le passage suivant en français :

No li donava allò que realment necessitava: la meua paciència i comprensió continuada. Ho vaig saber un dels últims dies de la seva vida. Érem a l'hospital, i jo ja estava tan espantada pel que li pogués passar que només feia que consentir-li tot. No li retreia que es queixés —no l'hi retreia, quin gran mèrit!—. Érem encara a urgències, i ella, mig emboirada per la morfina, em va dir suaument, amb cara de felicitat, una de les paraules més dures i reveladores que em podia dir, com un tornaveu d'aquella injusta frase meua : «Cèlia, com és que ara em tractes tan bé?»

2. Reponeu en català a les preguntes següents:

Expliqueu l'ús del temps verbal subratllat i compareu amb el francès:

- *No li retreia que es queixés.*

Expliqueu l'ortografia de la paraula subratllada:

- *Cèlia, com és que ara em tractes tan bé?*

C. Commentaire de document pédagogique (5 points)

Comenteu en català el document següent. Preciseu els dominis o les assignatures, les activitats de comunicació i les competències lingüístiques amb les quals es pot relacionar. Situeu el document en un context precís de classe bilingüe francès-català.

Quan la 2ème guerra mundial va començar
l'àvia de la Lena tenia 9 anys.
L'àvia vivia a Algeria i ha d'amar a
França per protegir-se de la guerra.
Ha de formar una família a França,
Dins la seva família hi havia el seu pare
que és mort dins la guerra.
La maria va créixer a Paris capital de
França va tenir una petita nena i avui
la Maria té 100 anys.